

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Popovici Vasile, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe,

Popovici Vasile XXXXX, născut la xxxxx, originar din r-nul xxxxx, s. xxxxx, domiciliat în mun. Bălți, str. xxxx, xx, ap. xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 26.09.2017 – 10.01.2018 (prima instanță);
2. 30.01.2018 – 14.03.2018 (instanța de recurs);
3. 19.06.2018 – 07.11.2018 (instanța de recurs în anulare).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în anulare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 10 ianuarie 2018, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Popovici Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 199 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă de 413 unități convenționale, ce constituie 20 650 lei.

În privința corpurilor delictive s-a dispus a fi restituite proprietarului după identificarea acestuia.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Popovici Vasile a dobândit și comercializat, fără o promisiune prealabilă, bunuri despre care știa că au fost obținute pe cale criminală în următoarele - circumstanțe: într-o zi nestabilită de organul de urmărire penală de la sfârșitul lunii aprilie 2017 Bîcovschi V. a pătruns într-o casă, de unde pe ascuns a sustras mai multe bunuri.

În următoarea zi, el a mers la piața unde se comercializează bunuri la mâna a doua din parcul central al mun. Bălți. Tot atunci, el s-a apropiat de Popovici Vasile, pe care îl cunoștea de mai multă vreme și știa că cumpără de la diferite persoane diferite bunuri.

Atunci Popovici Vasile, fără o promisiune prealabilă, a dobândit mai multe bunuri de la Bîcovschi V., despre care acesta i-a comunicat că au fost obținute pe

cale criminală, și anume un inel din argint, două iconițe din aramă și un ceas de mână pentru bărbați de producere străină, în schimbul unei sume de 650 lei.

Tot el, într-o zi nestabilită de organul de urmărire penală de la începutul lunii iunie 2017, aflându-se la piața unde se comercializează bunuri la mâna a doua din parcul central al mun. Bălți, fără o promisiune prealabilă, a dobândit mai multe bunuri de la Bîcovschi V., despre care acesta i-a comunicat că au fost obținute pe cale criminală, și anume trei pahare mari pentru bere, o vază mare din ceramică de culoare cafenie, un cuțit suvenir, un robinet nou, stabilizatoare de tensiune, insigne și figurine, în schimbul unei sume de 200 lei, pe care ulterior le realiza.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Popovici Vasile în baza art. 199 Cod penal, adică dobândirea și comercializarea, fără o promisiune prealabilă, a bunurilor despre care se știe că au fost obținute pe cale criminală.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu recurs de către:

2.1. Procurorul, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea unei pedepse cu amendă conform prevederilor art. 64 Cod penal.

În argumentarea recursului, procurorul a invocat că:

- din prevederile art.75 Cod penal, rezultă că persoanei culpabile se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază or agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia;

- cauza penală în privința lui Popovici Vasile a fost examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, adică conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală;

- conform prevederilor art. 64 alin. (3) Cod penal - mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3000 unități convenționale;

- sunt evidente abaterile de la prevederile art. 64 alin. (3) Cod penal, deoarece instanța de judecată a aplicat în privința inculpatului Popovici Vasile pedeapsa sub formă de amendă în mărime de numai 413 u.c., adică o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală.

2.2. Inculpatul Popovici Vasile, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoarea, cu suspendarea executării acesteia pe o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal.

În argumentarea recursului, inculpatul a invocat că este pensionar și are venituri modeste, motiv din care este în imposibilitate de a executa pedeapsa stabilită.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2018, au fost respinse ca nefondate recursurile declarate și menținută sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, de altfel, sentința în latura dată nu a fost contestată, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

Cu referire la recursul procurorului, instanța de recurs a menționat că sancțiunea art. 199 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 750 u.c., totodată prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care prevede că, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă, astfel noile limite se încadrează între 413 și 563 unități convenționale.

Prin urmare, instanța de recurs a reținut că pedeapsa stabilită inculpatului a fost corect individualizată și stabilită în limitele prevăzute de lege, specificând că legiuitorul prin introducerea art. 364¹ Cod de procedură penală, a avut în vedere că pedeapsa, în cazul se aplică sub formă amenda, se reduce cu o pătrime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, și se stabilesc noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului .

Mai mult, instanța de recurs a atestat că la individualizarea pedepsei, s-a ținut cont și de prevederile art. 61, 75 și 78 Cod penal și anume că inculpatul Popovici Vasile se învinuiește de comiterea unei infracțiuni ușoare, pentru prima dată a comis o infracțiune din categoria celor ușoare, se află la vârsta de pensionare, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află.

De asemenea, instanța de recurs a indicat că prima instanță a stabilit pedeapsa inculpatului în corespundere cu normele legale, pedeapsă care va duce la atingerea scopului pedepsei penale, totodată fiind respectate criteriile de individualizare a pedepsei, și corect a ajuns la concluzia că inculpatul se poate corecta prin executarea unei pedepse sub formă de amendă, fără a fi posibilă aplicarea unei alte pedepse mai grave.

Cu referire la recursul inculpatului, instanța de recurs a constatat că sancțiunea art. 199 alin. (1) Cod penal, prevede ca pedeapsă amenda în mărime de

la 550 la 750 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 180 de ore, fără să fie prevăzută pedeapsa cu închisoare.

Instanța de apel mai notat că un alt motiv de neaplicare a unei alte pedepse decât cea stabilită de prima instanță este că pedeapsa cu amendă este cea mai ușoară pedeapsă prevăzută de legislația penală națională și aplicarea unei alte pedepse în cazul dat, ar fi contradictorie prevederilor art. 442 Cod de procedură penală, conform căruia instanța de recurs soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recursul.

4. Decizia instanței de recurs este atacată cu recurs în anulare de către condamnatul Popovici Vasile, care nu indică vreun temei de recurs prevăzut de art. 453 Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de recurs, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă cu închisoarea, cu dispunerea suspendării condiționate a executării acesteia pe o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- este în imposibilitate de a executa pedeapsa stabilită cu amendă;
- instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul este pensionar, de starea materială a acestuia și i-a stabilit o pedeapsa pe care acesta este în imposibilitate de a o executa;

- ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare și coroborare a probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, corectarea inculpatului este posibilă cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și suspendarea condiționată a pedepsei pe o perioadă de probațiune.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 454 Cod de procedură penală, recursul în anulare se declară în termen de 6 luni de la data pronunțării deciziei.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs în anulare în termen.

Din textul recursului în anulare, Colegiul penal atestă că recurentul nu indică prezența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, dar contestă hotărârile judecătorești, manifestându-și dezacordul cu pedeapsa cu amendă stabilită, pe care invocă că se află în imposibilitate de a o executa din cauza stării materiale precare și solicită aplicarea unei pedepse cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a acesteia în temeiul art. 90 Cod penal.

În acest context, se notează că conform prevederilor art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, pot fi atacate hotărârile judecătorești irevocabile, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, sau în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului, informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin. (2) a aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute de acest articol sau este declarat repetat.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele citate, la textul recursului declarat, se constată că recurentul nu a invocat în ce constă viciul fundamental, care ar afecta hotărârea atacată, nu a indicat care drepturi prevăzute de Convenția pentru Apărarea drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova sau de alte legi naționale, au fost încălcate și a omis să argumenteze ilegalitatea hotărârii contestate în acest sens, fără a respecta astfel cerința prevăzută de art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, care prevede obligația de a indica în cererea de recurs în anulare, conținutul și motivele recursului în anulare, cu menționarea cazurilor prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, or recurentul și-a manifestat dezacordul cu pedeapsa cu amendă stabilită, pe care invocă că se află în imposibilitate de a o executa din cauza stării materiale precare și solicită aplicarea unei pedepse cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a acesteia în temeiul art. 90 Cod penal, critici la care s-a dat răspuns prin decizia atacată și ce nu pot afecta soluția adoptată de instanța de recurs, care a devenit irevocabilă.

Totodată, Colegiul penal mai invocă că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, “inter alia”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi

drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cazul Bujnița vs Moldova, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

6. În consecință, Colegiul penal conchide că recursul în anulare, declarat de condamnatul Popovici Vasile, nu întrunește cerințele de formă și conținut, prevăzute de art. 455 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală și se declară ca inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Popovici Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 marite 2018, în cauza penală privindu-l pe **Popovici Vasile Xxxx**, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor